

Samrådsspørgsmål I

Ministeren bedes forklare forskellen mellem grænsehandelsrapportens tal for salg af øl og læskedrikke og de tal, som bryggerierne gennem et revisionselskab har indberettet til Skatteministeriet?

Svar:

Forskellen skyldes for det første, at Skatteministeriets tal dækker over danskernes køb i udlandet, mens bryggeriernes tal dækker bryggeriernes salg til de tyske grænsebutikker.

Skatteministeriet har modtaget en opgørelse fra Deloitte over de 7 største danske bryggerikoncerners salg af øl og læskedrikke til de tyske grænsebutikker i 2009 og 2010. Ifølge denne undersøgelse, udgjorde bryggeriernes salg af øl og læskedrikke til grænsebutikkerne henholdsvis 184 mio. liter og 210 mio. liter i 2010.

De bryggerier, som indgår i undersøgelsen, er dem, der ifølge Bryggeriforeningen sælger øl, læskedrikke eller lignende til de tyske grænsebutikker i nævneværdigt omfang.

Danmarks Statistik er fra og med 2010 begyndt at opgøre eksporten af øl fra Danmark til Tyskland. Danmarks Statistik opgør eksporten i 2010 til 180 mio. liter.

I den forbindelse er det da bemærkelsesværdigt, at den samlede danske øleksport til hele Tyskland er mindre, end 7 store danske

bryggeriers salg af øl til grænsehandelsbutikkerne, selvom der kun er tale om en mindre afvigelse på 4 mio. liter. Man skulle alt andet lige forvente, at det forholdt sig omvendt, da man må formode, at der også findes tyskere som lejlighedsvis drikker dansk produceret øl.

Når man korrigerer bryggeriernes salgstal og Danmarks Statistiks eksporttal for skøn over andre nationaliteters køb af dansk øl i Tyskland, reduceres tallene til henholdsvis 149 og 145 mio. liter i 2010.

Dermed stemmer bryggeriernes tal for salg af øl til de tyske grænsebutikker og Danmarks Statistiks eksporttal godt overens med Skatteministeriets skøn for den samlede danske grænsehandel med øl på 110 mio. liter, når man samtidig tillægger skønnet for den illegale handel med øl på 39 mio. liter, som er skønnet på baggrund af en undersøgelse fra Dansk Erhverv.

Den samlede danske grænsehandel med øl inkl. illegal handel kan således opgøres til 149 mio. liter i 2010.

Korrektionen for andre nationaliteters køb vedrører hovedsageligt svenskeres køb af dansk øl i de tyske grænsebutikker og kun i mindre grad andre, som f.eks. nordmænd der grænsehandler i Tyskland eller danskeres køb af dansk øl, som ikke tages med tilbage til Danmark, f.eks. i forbindelse med proviantering

til en rejse sydpå, hvor det, at man ikke betaler pant på dåserne i grænsebutikkerne, stadig gør handlen i grænsebutikkerne attraktiv.

Opgørelsen over svenskernes køb af dansk øl i Tyskland er baseret på to kilder. Den ene er oplysninger om eksporten af svensk øl til Tyskland fra de svenske bryggeriers brancheorganisation *Sveriges Bryggerier*. Den anden er oplysninger om andelen af svenskeres forbrug af øl, der stammer fra grænsehandel og smugling fra Tyskland, på baggrund af en opgørelse fra *Centrum för socialvetenskaplig alkohol- och drogforskning (SoRAD)*, som er en forskningsenhed under Stokholms universitet.

Andre nationaliteters handel mv. er skønsmæssigt fastsat til 10 mio. liter.

Der er derfor ikke uoverensstemmelser mellem Skatteministeriets tal for grænsehandlen med øl og bryggeriernes tal for salg af øl til Tyskland, men der er tale om to forskellige opgørelser, som jo netop stemmer fint overens, når man, som jeg netop har redgjort for, tager højde for andre faktorer.

Det samme er dog ikke tilfældet, for så vidt angår sodavand.

Det skønnes hovedsageligt at være danskere, som grænsehandler sodavand i Tyskland. Der er ikke er afgift på sodavand i Sverige, og herudover er sodavand i Sverige omfattet af den

lave fødevare moms på 12 pct. Svenskere burde derfor ikke have en tilskyndelse til at grænsehandle sodavand i Tyskland i nævneværdigt omfang. I Norge er der afgift på sodavand, men man må formode, at størstedelen af nordmændenes grænsehandel med sodavand foregår i Sverige.

Derfor burde man forvente, at bryggeriernes salg til grænsebutikkerne skulle stemme nogenlunde overens med Skatteministeriets skøn baseret på Gallups tal for danskernes grænsehandel tillagt et skøn for den illegale handel.

Bryggeriernes salg af sodavand ifølge Deloitte er, som nævnt, opgjort til 210 mio. liter i 2010. Danmarks Statistiks tal for eksporten af sodavand er for samme år opgjort til 41 mio. liter, og altså kun 1/5 af bryggeriernes tal.

Den store forskel kan til dels forklares ved, at mens det øl, som bryggerierne sælger til grænsebutikkerne, udelukkende er produceret i Danmark, så er en større del af sodavanden produceret i Tyskland, og denne andel vil således ikke indgå i eksporttallene. Salget af sodavand fra Tyskland er derfor også kun skønsmæssigt fastsat i opgørelsen fra Deloitte.

Det fremgår af Deloitte's skrivelse til Skatteministeriet vedr. de samlede tal for bryggeriernes salg, at,

Jeg citerer:

”Vi bemærker, at vi ikke har modtaget revisorerklæringer fra to bryggerier, hvorfor der i overstående oplysninger indgår ureviderede oplysninger for en større andel af salg af afgiftspligtige læskedrikke, salg af cider samt øvrige. Endvidere er salget af Pepsi baseret på et estimat.”

Citat slut.

Der er således ikke den samme sikkerhed om bryggeriernes oplysninger vedr. salget af sodavand, som det er tilfældet med salget af øl. Der er heller ikke andre kilder, som kan bekræfte, at danskernes grænsehandel med sodavand skulle have et omfang svarende til salget som oplyst af bryggerierne.

Skatteministeriet har derfor valgt at lægge større vægt på Gallups undersøgelse af grænsehandlen samt Dansk Erhvervs undersøgelse af den illegale handel i forbindelse med fastlæggelsen af skønnet for grænsehandlen med sodavand.

Skatteministeriet har derfor skønnet, at danskernes grænsehandel med sodavand inkl. illegal handel i 2010 udgjorde 132 mio. liter. Det svarer til 2/3 af bryggeriernes salgstal men over tre gange så meget, som eksporttallene fra Danmarks Statistik.